

ACORD

între România și Republica Italiană asupra transferării persoanelor condamnate cărora li s-a aplicat măsura expulzării sau aceea a conducerii la frontieră

România și Republica Italiană, denumite în continuare "Părți Contractante",

acordând o importanță deosebită dezvoltării colaborării lor în materia transferării persoanelor condamnate,

dorind să intensifice și să faciliteze cooperarea dintre ele în aplicarea prevederilor Convenției europene asupra transferării persoanelor condamnate, adoptată la Strasbourg la 21 martie 1983, denumită în continuare "Convenția",

au convenit asupra următoarelor:

Articolul 1

Scopul Acordului

Scopul prezentului Acord îl constituie reglementarea unei proceduri simplificate de transferare a persoanelor condamnate cărora li s-a aplicat măsura expulzării, a conducerii la frontieră sau orice altă măsură, în virtutea căreia acestei persoane, odată pusă în libertate, nu îi va mai fi permis să rămână pe teritoriul statului de condamnare.

Articolul 2

Raportul cu Convenția

1. Termenii și expresiile utilizate în prezentul Acord se interpretează în sensul în care acestea au fost folosite de Convenție.
2. Pentru situațiile nereglementate de prezentul Acord se aplică dispozițiile Convenției.

Articolul 3

Domeniul de aplicare

1. Statul de executare poate, la cererea statului de condamnare, să își dea acordul pentru transferarea unei persoane condamnate fără consimțământul acesteia din urmă atunci când:

a) condamnarea pronunțată împotriva acesteia sau o hotărâre administrativă definitivă luată ca urmare a acestei condamnări conține o măsura de expulzare ori de conducere la frontieră sau orice altă măsură, în virtutea căreia acestei persoane, odată pusă în libertate, nu îi va mai fi permis să rămână pe teritoriul statului de condamnare;

b) măsura de expulzare sau de conducere la frontieră, ori alte măsuri prevăzute la litera a) sunt adoptate printr-o hotărâre administrativă definitivă pronunțată împotriva unei persoane condamnate pentru o faptă penală pentru care legislația internă a statului de condamnare prevede pedeapsa cu închisoarea mai mare de doi ani.

2. Statul de executare nu își va da acordul în scopul arătat la paragraful 1 decât după ce a luat în considerare avizul persoanei condamnate.

3. În scopul aplicării acestui articol statul de condamnare pune la dispoziție statului de executare:

a) o declarație conținând avizul persoanei condamnate, în privința transferării sale prevăzute și

b) o copie de pe hotărârea de condamnare sau de pe măsura de expulzare ori de conducere la frontieră sau de pe orice altă măsură, în baza căreia persoanei condamnate, odată pusă în libertate, nu îi va mai fi permisă sederea pe teritoriul statului de condamnare.

Articolul 4

Regula specialității

1. Orice persoană care a fost transferată în urma aplicării prevederilor acestui Acord nu va fi nici urmărită, nici judecată și nici deținută în vederea executării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță, nici nu va fi supusă oricărei alte îngădăiri a libertății sale individuale pentru orice faptă anterioară transferării, alta decât cea care a motivat condamnarea în curs de executare, cu excepția următoarelor cazuri:

a) când Statul de condamnare o autorizează; în acest scop, va fi prezentată o cerere, însățită de actele doveditoare și de un proces-verbal judiciar, în care sunt consemnate declarațiile condamnatului; această autorizare va fi acordată atunci când infracțiunea pentru care a fost cerută ar atrage ea însăși extrădarea potrivit legislației Statului de condamnare sau dacă extrădarea ar fi exclusă numai din cauza quantumului pedepsei;

b) când persoana condamnată care a avut posibilitatea să părăsească teritoriul statului de executare nu a făcut acest lucru în termen de 45 de zile de la eliberarea sa definitivă sau când s-a reîntors pe teritoriul acestui stat după ce îl părăsise.

2. Cu toate acestea, statul de executare poate să ia măsurile necesare în conformitate cu legislația sa internă, inclusiv recurgerea la o procedură în lipsă, în vederea întreruperii prescripției.

Articolul 5

Transmiterea documentelor

1. Cererea de transferare și actele anexe vor fi transmise de Ministerul Justiției al statului de condamnare Ministerului Justiției al statului de executare.

2. Cererea de transferare și actele anexe vor fi redactate în limba statului de condamnare și însășite de traduceri certificate în limba statului de executare.

3. Răspunsul va fi transmis prin intermediul acelorași autorități și în aceeași formă prevăzută la alinătoarele precedente.

Articolul 6

Procedura și dreptul aplicabil

1. Părțile contractante vor aplica, pentru realizarea transferării, procedura prevăzută de articolul 9 paragraful 1 litera a) din Convenție.

2. Fiecare dintre Părțile Contractante hotărăște asupra unei cereri de transferare formulată în temeiul dispozițiilor prezentului Acord în conformitate cu procedurile prevăzute de legea sa internă.

Articolul 7

Cheltuieli

Cheltuielile de aplicare a prezentului Acord vor fi suportate de statul de executare, cu excepția cheltuielilor efectuate în exclusivitate pe teritoriul statului de condamnare.

Articolul 8

Aplicarea în timp

Prezentul Acord se aplică în privința condamnărilor pronunțate atât înainte, cât și după intrarea sa în vigoare.

Articolul 9

Intrarea în vigoare

Prezentul Acord este supus ratificării și intră în vigoare după 30 de zile de la data primirii, pe cale diplomatică, a ultimei notificări privind îndeplinirea de către Părțile Contractante a procedurilor interne de ratificare.

Articolul 10

Soluționarea divergențelor

Orice divergență cu privire la aplicarea și interpretarea dispozițiilor prezentului Acord se va soluționa prin consultări și negocieri bilaterale.

Articolul 11

Modificarea Acordului

Prezentul Acord poate fi modificat prin aceeași procedură urmată la încheierea sa.

Articolul 12

Raporturile cu alte înțelegeri internaționale

Dispozițiile prezentului Acord nu aduc atingere dispozițiilor altor înțelegeri internaționale multilaterale încheiate de Părțile Contractante.

Articolul 13

Valabilitatea Acordului

Prezentul Acord se încheie pe o perioadă nedeterminată.

Articolul 14

Denunțarea Acordului

Fiecare Parte Contractantă poate oricând să denunțe prezentul Acord printr-o notificare scrisă. În acest caz, Acordul își încetează valabilitatea după trecerea unui termen de 6 luni de la data primirii notificării de către cealaltă Parte Contractantă.

Semnat la Roma la 13 septembrie 2003, în două exemplare originale, fiecare în limbile română și italiană, toate textele fiind egal autentice.

Pentru România,

Pentru Republica Italiană,

Accordo

**tra la Romania e la Repubblica Italiana sul trasferimento
delle persone condannate alle quali è stata inflitta la misura
dell'espulsione o quella dell'accompagnamento al confine**

La Romania e la Repubblica Italiana qui di seguito denominate "Parti contraenti",

attribuendo un'importanza particolare allo sviluppo della loro collaborazione in materia di trasferimento delle persone condannate, desiderando intensificare e facilitare la cooperazione tra di loro nell'applicazione della Convenzione europea sul trasferimento delle persone condannate, adottata a Strasburgo il 21 marzo 1983, qui di seguito denominata la "Convenzione",

hanno convenuto quanto segue:

Articolo 1

Scopo dell'Accordo

Lo scopo del presente Accordo è quello di regolamentare una procedura semplificata di trasferimento delle persone condannate alle quali è stata inflitta la misura dell'espulsione, dell'accompagnamento alla frontiera o ogni altra misura in applicazione della quale la persona condannata, dopo la sua scarcerazione, non potrà più soggiornare nel territorio dello Stato di condanna.

Articolo 2

Rapporti con la Convenzione

1. I termini e le espressioni utilizzati nel presente Accordo devono essere interpretati nel senso in cui sono stati utilizzati nella Convenzione.
2. Per quanto non previsto nel presente Accordo si applicano le disposizioni della Convenzione.

Articolo 3

Ambito di applicazione

1. Su richiesta dello Stato di condanna, lo Stato di esecuzione, può consentire al trasferimento di una persona condannata senza il consenso di quest'ultima:

a) quando la condanna pronunciata nei suoi confronti o un provvedimento amministrativo definitivo preso a seguito di tale condanna comportano una misura di espulsione o di accompagnamento alla frontiera od ogni altra misura in applicazione della quale la persona condannata, dopo la sua scarcerazione, non potrà più soggiornare nel territorio dello Stato di condanna;

b) quando la misura di espulsione o di accompagnamento alla frontiera o le altre misure di cui alla lettera a), sono adottate con provvedimento amministrativo definitivo nei confronti di una persona condannata per un reato punibile con una pena detentiva superiore nel massimo a due anni secondo l'ordinamento dello Stato di condanna.

2. Lo Stato di esecuzione darà il proprio consenso ai sensi del paragrafo 1 solo dopo aver sentito il parere della persona condannata.

3. Ai fini dell'applicazione del presente articolo, lo Stato di condanna fornisce allo Stato di esecuzione:

a) una dichiarazione contenente il parere della persona condannata riguardo al suo eventuale trasferimento e

b) una copia della sentenza di condanna o della misura di espulsione o di accompagnamento alla frontiera o di ogni altra misura, secondo la quale la persona condannata, dopo la sua scarcerazione, non potrà più soggiornare nel territorio dello Stato di condanna.

Articolo 4

Principio di specialità

1. Ogni persona trasferita in applicazione del presente Accordo non sarà perseguita, giudicata, detenuta ai fini dell'esecuzione di una pena o di una misura di sicurezza, o sottoposta ad altra restrizione della libertà personale, per un qualsiasi fatto anteriore al trasferimento, diverso da quello che ha motivato la condanna esecutiva, ad eccezione dei seguenti casi:

a) quando lo Stato di condanna lo autorizza: a tale scopo viene presentata una domanda, corredata della relativa documentazione e di un verbale giudiziario contenente le dichiarazioni della persona condannata; tale autorizzazione viene data quando lo stesso reato per cui viene richiesta prevede l'estradizione conformemente alla legislazione dello Stato di condanna, o quando l'estradizione sarebbe esclusa solo in ragione dell'entità della pena;

b) quando, avendo avuto la possibilità di farlo, la persona condannata non ha lasciato, nei quarantacinque giorni successivi alla sua scarcerazione definitiva, il territorio dello Stato di esecuzione, o se vi è ritornata dopo averlo lasciato.

2. Ciononostante, lo Stato di esecuzione puo' adottare le misure necessarie, conformemente alla propria legislazione, ivi compreso il ricorso ad un procedimento in contumacia, ai fini dell'interruzione della prescrizione.

Articolo 5

Trasmissione di documentazione

1. La richiesta di trasferimento ed i documenti allegati devono essere trasmessi dal Ministero della Giustizia dello Stato di condanna al Ministero della Giustizia dello Stato di esecuzione.

2. La richiesta di trasferimento ed i documenti allegati devono essere redatti nella lingua dello Stato di condanna ed accompagnati da traduzione autenticata nella lingua dello Stato di esecuzione.

3. La risposta deve essere trasmessa attraverso le stesse Autorità e nelle stesse forme di cui ai paragrafi precedenti.

Articolo 6

Procedura e diritto applicabile

1. Per l'esecuzione del trasferimento, le parti contraenti applicano la procedura di cui all'articolo 9 comma 1 lettera a) della Convenzione.

2. Ciascuna delle Parti contraenti decide sulla richiesta di trasferimento formulata ai sensi del presente Accordo secondo le procedure previste dalla propria legislazione interna.

Articolo 7

Spese

Le spese di applicazione del presente Accordo saranno a carico dello Stato di esecuzione, ad eccezione delle spese prodotti esclusivamente nel territorio dello Stato di condanna.

Articolo 8

Applicazione nel tempo

Il presente Accordo si applica all'esecuzione di condanne emesse sia prima che dopo la sua entrata in vigore.

Articolo 9

Entrata in vigore

Il presente Accordo è soggetto a ratifica ed entrerà in vigore 30 giorni dopo la data della ricezione, per via diplomatica, dell'ultima notifica relativa al completamento delle procedure interne di ratifica delle Parti contraenti.

Articolo 10

Risoluzione delle vertenze

Qualsiasi vertenza relativa all'applicazione e all'interpretazione delle disposizioni del presente Accordo sarà risolta mediante consultazioni e negoziati bilaterali.

Articolo 11

Modifica dell'Accordo

Il presente Accordo puo' essere modificato mediante la stessa procedura seguita per la sua conclusione.

Articolo 12

Rapporti con altri accordi internazionali

Le disposizioni del presente Accordo non incidono sulle disposizioni di altri accordi internazionali multilaterali conclusi dalle Parti contraenti.

Articolo 13

Validità dell'Accordo

Il presente Accordo avrà efficacia a tempo indeterminato.

Articolo 14

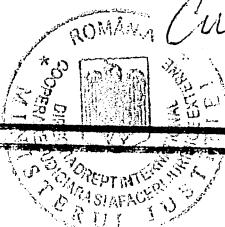
Denuncia dell'Accordo

Ciascuna Parte contraente puo' in ogni momento denunciare il presente Accordo mediante notifica scritta. In tale caso l'accordo cesserà di avere efficacia sei mesi dopo la data della ricezione della notifica dell'altra Parte contraente.

Fatto a Roma il 13 settembre 2003, in due originali, ciascuno nelle lingue romena e italiana, tutti i testi facenti ugualmente fede.

Per la Romania

Per la Repubblica Italiana

ROMÂNIA

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Cabinetul Ministrului

București, 26 noiembrie 2002

I/IDI/24/41994/2002

APROB
Ilieșcu
ION ILIESCU
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

PROPUN APROBAREA

ADRIAN NĂSTASE
PRIM-MINISTRU

MEMORANDUM

De la: Rodica Mihaela STĂNOIU, ministrul justiției

Ioan RUS, ministrul de interne

Avizat: Mircea GEOANĂ, ministrul afacerilor externe

Tema: Împuternicirea de a negocia și semna "Acordul între România și Republica Italiană asupra transferării persoanelor condamnate cărora li s-a aplicat măsura expulzării sau aceea a conducerii la frontieră"

Prin intermediul Ambasadei Republicii Italiane la Bucureşti, Ministerul italian al Justiției a propus Ministerului Justiției al României negocierea și semnarea unui "Acord adițional la Convenția europeană asupra transferării persoanelor condamnate", în vederea facilitării cooperării juridice bilaterale în materie.

După examinarea propunerii părții italiene, s-a constatat că obiectul de reglementare al proiectului de Acord propus de partea italiană este identic cu cel al articolului 3 din Protocolul adițional la Convenția europeană asupra transferării persoanelor condamnate, adoptat la Strasbourg al 18 decembrie 1997, pe care România l-a ratificat prin Ordonanța Guvernului României nr. 92/1999, aprobată prin Legea nr. 511/2001, dar la care Republica Italiană nu este parte.

Articolul 3 al Protocolului sus-menționat se referă la procedura de transferare a persoanelor condamnate cărora li s-a aplicat măsura expulzării sau aceea a conducerii la frontieră, care derogă de la procedura obișnuită de transferare a condamnaților prin aceea că, în acest caz, nu mai este necesar consimțământul deținutului, fiind suficient avizul acestuia. Derogarea se explică prin faptul că persoanele condamnate cărora li s-a aplicat măsura expulzării sau aceea a conducerii la frontieră sunt obligate oricum să părăsească teritoriul statului de condamnare după executarea pedepsei, ceea ce exclude luarea consimțământului, prevăzută ca o condiție pentru procedura obișnuită de transferare, reglementată de Convenția europeană asupra transferării persoanelor condamnate, adoptată la Strasbourg la 21 martie 1983, ratificată de România prin Legea nr. 76/1996.

Ministerul Justiției ar urma să răspundă Ministerului Justiției italian că, după obținerea aprobărilor necesare, potrivit legii, acceptă să negocieze un asemenea acord, împreună cu Ministerul de Interne și în colaborare cu Ministerul Afacerilor Externe.

Având în vedere obiectul de reglementare al Acordului propus de partea italiană, Ministerul Justiției a întocmit contra-proiectul anexat, intitulat "Acord între România și Republica Italiană asupra transferării persoanelor condamnate cărora li s-a aplicat măsura expulzării sau aceea a conducerii la frontieră".

Proiectul român reia prevederile articolului 3 al Protocolului adițional la Convenția europeană asupra transferării persoanelor condamnate, adoptat la Strasbourg al 18 decembrie 1997 și ține cont de proiectul părții italiene, potrivit căruia procedura de transferare este exclusiv cea prevăzută de articolul 9 paragraful 1 lit. a) din Convenția europeană asupra transferării persoanelor condamnate, încheiată la Strasbourg la 21 martie 1983, respectiv continuarea executării, procedură impusă de legea italiană. (Republica Italiană a formulat o declarație în același sens la Convenția europeană asupra

transferării persoanelor condamnate, încheiată la Strasbourg la 21 martie 1983).

În condițiile expuse în alineatul precedent, față de faptul că legislația română (art. 20 din Legea nr. 756/2001 asupra transferării persoanelor condamnate în străinătate), reglementează atât soluția continuării executării, cât și soluția schimbării condamnării, ambele permise de Convenție, pentru a putea include o prevedere derogatorie de la dispozițiile art. 20 din Legea nr. 756/2001 se impune ca nivelul de reglementare al Acordului ce ar urma să fie încheiat să fie egal cu cel al legii cadru.

Pe cale de consecință, Acordul ar urma să fie încheiat la nivel de state și supus ratificării, prin lege.

Apreciem că următoarele două argumente sunt hotărâtoare pentru a motiva negocierea și încheierea "Acordului între România și Republica Italiană asupra transferării persoanelor condamnate cărora li s-a aplicat măsura expulzării sau aceea a conducerii la frontieră":

a) Problematica transferării în România a cetățenilor români condamnați pe teritoriul italian, cărora li s-a aplicat măsura expulzării sau aceea a conducerii la frontieră, constituie un aspect sensibil al relațiilor dintre România și Republica Italiană, fapt care a determinat, de altfel, partea italiană, care va deține Președinția Uniunii Europene în semestrul al II-lea al anului 2003, să propună încheierea acordului în discuție chiar în luna decembrie a acestui an;

b) Republica Italiană nu este parte la Protocolul adițional la Convenția europeană asupra transferării persoanelor condamnate, adoptat la Strasbourg al 18 decembrie 1997, pe care România l-a ratificat prin Ordonanța Guvernului României nr. 92/1999, aprobată prin Legea nr. 511/2001, astfel încât în relația bilaterală nu există cadrul necesar cooperării juridice în materia transferării persoanelor condamnate cărora li s-a aplicat măsura expulzării sau aceea a conducerii la frontieră.

Față de cele de mai sus, în conformitate cu dispozițiile art. 3 și 7 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor, propunem:

- *împunernicirea Ministerului Justiției și a Ministerului de Interne ca, în colaborare cu Ministerul Afacerilor Externe, să negocieze "Acordul între România și Republica Italiană asupra transferării persoanelor condamnate cărora li s-a aplicat măsura expulzării sau aceea a conducerii la frontieră";*
- *negocierile să se poarte pe baza proiectului de Acord al părții române și a celui italian (anexate);*

împuternicirea Ministerului Justiției, ca, în colaborare cu Ministerul Afacerilor Externe, să semneze Acordul sus-menționat, în măsura în care textul convenit nu va dифeri substanțial de proiectul părții române, având în vedere că Ministerul Justiției este autoritatea centrală în materia transferării persoanelor condamnate, potrivit Legii nr. 756/2001 asupra transferării persoanelor condamnate.

Dacă veți aproba propunerile de mai sus, negocierea și semnarea “Acordului între România și Republica Italiană asupra transferării persoanelor condamnate cărora li s-a aplicat măsura expulzării sau aceea a conducerii la frontieră” vor avea loc la date ce vor fi convenite de cele două părți, pe cale diplomatică.

După semnare, Acordul urmează a fi supus spre ratificare Parlamentului României, prin lege, potrivit prevederilor art. 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor.